

**UNDERVISNINGS
MINISTERIET**
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

Dansk A

Studentereksamen

Digital eksamensopgave med adgang til internettet

Indhold

	Side
<i>Opgaver</i>	3
<i>Tekster:</i>	
1. DR3: <i>Selvoptaget</i> 	4
2. Per Michael Jespersen: <i>Tv-programmer manipulerer med os</i>	5
3. Peter Nielsen: <i>Sig mig, hvad blev der lige af eksperimenterne?</i>	7
4. Anne Rosa Simonsen: <i>Drop frugtbarhedspropagandaen</i>	8
5. Daniel Dencik: <i>Grand Danois</i>	10

Vejledning

Vejledning specielt til dette opgavesæt

Dette opgavesæt indeholder 5 opgaver med tilhørende tekster. Opgaveformuleringerne og de trykte tekster findes i opgavehæftet. På cd'en er opgaver og tekstmateriale anbragt sammen og nummereret på samme måde som i hæftet.

Du skal besvare én af opgaverne.

Brug opgavens titel som overskrift for din besvarelse.

Kildeoplysninger

Oplysninger om kilderne til de enkelte tekster findes i teksternes manchetter på opgavesiderne.

Henvisninger til video- og lydklip

Du kan henvise til dele af video- og lydklip f.eks. ved at angive afspillerens minut- og sekundtal for henholdsvis starten og afslutningen af den del af en tekst, du benytter.

Ortografi og tegnsætning følger originalerne. Trykfejl er dog rettet.

Opgaver

Du skal besvare én af opgaverne 1 – 5. Brug opgavens titel som overskrift for din besvarelse.

1 Selvoptaget

Skriv en analyserende artikel om *Selvoptaget*.

Din artikel skal indeholde en analyse og fortolkning af *Selvoptaget* (tekst 1) , hvor du bl.a. fokuserer på, hvordan realitystjerne iscenesættes og iscenesætter sig selv.

Giv en perspektivering til fx genre eller tema.

I denne opgave *kan* du anvende materiale fra internettet.

2 Virkelighed og iscenesættelse i tv-programmer

Skriv en kronik om virkelighed og iscenesættelse i tv-programmer.

Din kronik skal indeholde en redegørelse for synspunkterne og en karakteristik af argumentationsformen i *Tv-programmer manipulerer med os* (tekst 2).

Diskuter synspunkterne.

I denne opgave *skal* du anvende materiale fra internettet.

3 Eksperimenterende litteratur

Skriv et essay om eksperimenterende litteratur.

Dit essay skal tage udgangspunkt i *Sig mig, hvad blev der lige af eksperimenterne?* (tekst 3) og undersøge sammenhængen mellem eksperimenterende litteratur og den tid, den er skrevet i.

Inddrag eksempler på eksperimenterende litteratur. Du kan også inddrage eksempler fra andre kunstformer.

I denne opgave *kan* du anvende materiale fra internettet.

4 Kollektiv pligt og individuel frihed

Skriv en kronik om kollektiv pligt og individuel frihed i samfundet i dag.

Din kronik skal indeholde en redegørelse for synspunkterne og en karakteristik af argumentationsformen i *Drop frugtbarhedspropagandaen* (tekst 4).

Diskuter synspunkterne.

I denne opgave *skal* du anvende materiale fra internettet.

5 Grand Danois

Skriv en analyserende artikel om *Grand Danois*.

Din artikel skal indeholde en analyse og fortolkning af *Grand Danois* (tekst 5).

Du skal bl.a. fokusere på tekstens fortællerforhold samt fremstillingen af de to personers kommunikation.

Giv en perspektivering til fx genre eller tema.

I denne opgave *kan* du anvende materiale fra internettet.

1. Selvoptaget

Programmet er tilrettelagt af Andreas Bense (f. 1980) og Magnus Bardeleben (f. 1980). Udsendelsen er produceret for Koncern, 2014.

Udsendelsen er det første af i alt syv afsnit, der blev vist på DR3 i 2014. Uddraget er fra udsendelsens begyndelse (00:00-08:26). Hele udsendelsen varer 28 minutter.

Denne tekst findes kun på cd-rommen

Stillbillede fra *Selvoptaget*.

2. Per Michael Jespersen: Tv-programmer manipulerer med os

Teksten er fra Politiken den 20. juli 2016.

Per Michael Jespersen (f. 1963), journalist og opinionsredaktør.

Tegning: Roald Als.

Der findes en lang række programmer på kommercielle tv-kanaler som TV3 og Kanal 4, der angiveligt vil åbne vores øjne for en virkelighed, vi ikke kendte. Programmerne har mange navne: 'De unge mødre', 'Luksusfælden', 'Amalies baby', 'Familien på Bryggen', 'Singleliv' og 'Mig og min mor'.

Fælles for dem er, at de tager fat i væsentlige emner i den moderne tilværelse: det at få børn, opdrage børn, luksusforbrug, kærlighedslivet, forholdet mellem generationer og meget andet.

Fint nok. Der hvor det går galt, er, når programmerne insisterer på at være autentiske. Dokumentariske. Virkelighed.

Det er de ikke. Punktum. Rammen er skæv. Forestil dig, kære læser, at du siden i morges er blevet fulgt af et hold kreative tv-folk med hipsterskæg fra en anden social virkelighed end din egen. Som følger dig i alt, hvad du laver og siger i dit eget hjem, og når du er med venner og familie og i byen med potentielle kærestes.

Vil du opføre dig, som du ellers ville gøre? Naturligvis ikke.

Du ved, at du er 'på', ja, at du i dette øjeblik bliver optaget til et program, der skal ses af mange mennesker. Præstationspres? I den grad. Virkelighed? Glem det!

Læg dertil, at produceren har en særlig interesse i, at du opfører dig på en særlig måde og formentlig ikke kan lægge skjul på, hvad han ville ønske, du ville sige og

gøre under optagelserne. Det kan du se på hans eller hendes mimik og reaktioner. Når du er kedelig, får du ingen belønning. Men når du skaber drama eller siger og gør opsigtsvækkende, kontroversielle og groteske ting, kommer smilene og sætningerne frem: Godt gået! Fedt! Nu kører det!

Efter et stykke tid ved du, hvordan du skal gøre for at tilfredsstille de søde tilrettelæggere, næste gang kameraholdet står uden for døren.

I visse situationer kan tilrettelæggeren formentlig heller ikke lade være med at instruere dig i, hvad du skal sige og gøre for at være god. Man forstår det. Hun ved, hvad der virker, og har jo lovet sin chef at levere et seerventligt program, som helst skal gøre annoncørerne, der ligger rundt om programmet, glade og betalingsivrige.

Forleden hørte jeg sladderprogrammet 'Det, vi taler om'¹ på Radio24syv. Her sluttede panelet med en kvinde, som havde været med i et program af denne type. Kvinden var chokeret og gav det ene eksempel efter det andet på groteske greb og manipulationsøvelser, som tilrettelæggerne havde brugt for at give udsendelsen kant og drama.

Hun blev angiveligt bedt om at sige kontroversielle sætninger. Dele af dialogen mellem hende og værterne var en illusion, da der blev optaget med ét kamera på forskellige tidspunkter. Resultatet var ifølge kvinden ren manipulation, hvor et ja blev et nej, og hun blev angiveligt fremstillet som en helt anden karakter end den, hendes omgangskreds kender.

Hvis hendes version er rigtig – det skal siges, at tilrettelæggerne har taget til genmæle – er det rystende. Men gør det noget? Er det ikke bare underholdning?

Nej, det er et problem, når man foregiver, at man lægger virkeligheden frem i sådanne programmer. For vores holdninger og værdier og sym- og antipatier dannes nu engang med afsæt i det, vi tror, er virkeligheden. Og når vi i sådanne programmer præsenteres for uansvarlige mennesker, der lader hånt om deres overforbrug og børn, og vi i det hele taget ser en uansvarlighedskultur folde sig ud for øjnene af os, så påvirker det da. Fordi vi tror, det er virkeligheden. Det er især et problem i et samfund, hvor vi lever socialt adskilt fra hinanden og kun oplever 'de andre' via skærmen.

Der er ingen tvivl om, at disse programmer medvirker til at gøde jorden for antipati mod særlige samfundsgrupper. Ønske om opstramninger. Og krav om mere konsekvens.

Falske billeder af virkeligheden er farlige. Naturligvis skal programmerne ikke forbydes. Men vi 'tv-forbrugere' må være kritiske.

Måske skulle man – på samme måde som vi har miljø- og sundhedsmyndigheder, der giver smileys og karakterer til restauranter, burgerbarer etc. – også have en myndighed, der gav smileys til disse dokuprogrammer? Lad fagfolk interviewe hovedpersonerne og tilrettelæggere efterfølgende. Var det seriøst det, der skete? Hvor er dette virkelighedsnære program på en fup- eller fakta-skala? Det har vi seere krav på.

¹ 'Det, vi taler om': radioprogram på Radio24syv, der selv beskriver udsendelsen som "Danmarks bedste sladdermagasin der graver ugens store skandaler, overraskelser, forargelser og ikke mindst det kulørte stof grundigt igennem."

3. Peter Nielsen:

Sig mig, hvad blev der lige af eksperimenterne?

Teksten er fra Information den 19. marts 2016.

Peter Nielsen (f. 1967), kulturelredaktør.

Min litterære modernisme udgjordes af vilde romaneksperimenter som Robert Musils *Manden uden egenskaber*, James Joyces *Ulysses*, Marcel Prousts *På sporet af den tabte tid*, Virginia Woolfs *Mrs. Dalloway*, Kafkas dunkle prosa, Edith Södergrans og Gunnar Björlings sprængning af traditionelle metriske former og Georg Trakls lyriske ekspressionisme.

Siden fulgte som lidt mere fast føde den ny romans¹ formalisme², Thomas Bernhards og Elfriede Jelineks kompromisløse prosa og tilintetgørelse af enhver overleveret konvention, Paul Celans nye billedsprog, W. G. Sebalds perspektiviske prosa og eksperimenterende romaner af forfattere som Agota Kristof og Herta Müller skrevet i diktaturets skygge og i mellemrummet mellem forskellige nationaliteter og sprog.

Hele det 20. århundrede har været én lang fest af udfordrende formeksperimenter, og mit verdensbillede er dannet af de bearbejdelser af den moderne identitetsløshed og forsøg på trods alt at rumme verden, som litteraturen leverede. Især i de første årtier af det 20. århundrede blev der eksperimenteret lystigt; den ene isme afløste den anden med rasende hast og ofte også med bud på indretningen af en bedre verden.

Aldrig siden har verden været i så sindsoprivende bevægelse og med en kunst, der forsøgte at holde trit med udviklingen. Hvad er der sket med den modernisme, der vendte op og ned på det hele og gav os en ny måde at se verden på?

Hvis jeg som redaktør kigger på de udgivelser, der lander på mit bord, fristes jeg til at konkludere, at vi her i 2016 er endt med en helt traditionel prosa og poesi og uden de vilde eksperimenter. I hvert fald hvad angår broderparten af den litteratur, der udkommer.

Tag eksempelvis en hyldet roman som Michel Houellebecqs *Underkastelse*. Den skildrer den komplette afmagt over for kapitalismen og religionens genkomst, men er skrevet i en helt igennem traditionel prosa uden nogen lyst til at eksperimentere med formen. Eller tag de unge danske lyrikere, der skriver langdigte, der lyder som gennemtygget rugbrødspoesi. Og der er mange andre eksempler. Mange af ugens dage er det, som om nutidens forfattere har haft en kollektiv hjerneblødning og helt har glemt den eksperimentielle vildskab, de står på skuldrene af.

Hvad i alverden er der sket med de litterære eksperimenter? Er forfatterne gået til grunde i afmagt over og har de mistet deres kreative energi i forhold til den altomfattende kapitalistiske virkelighed? [...]

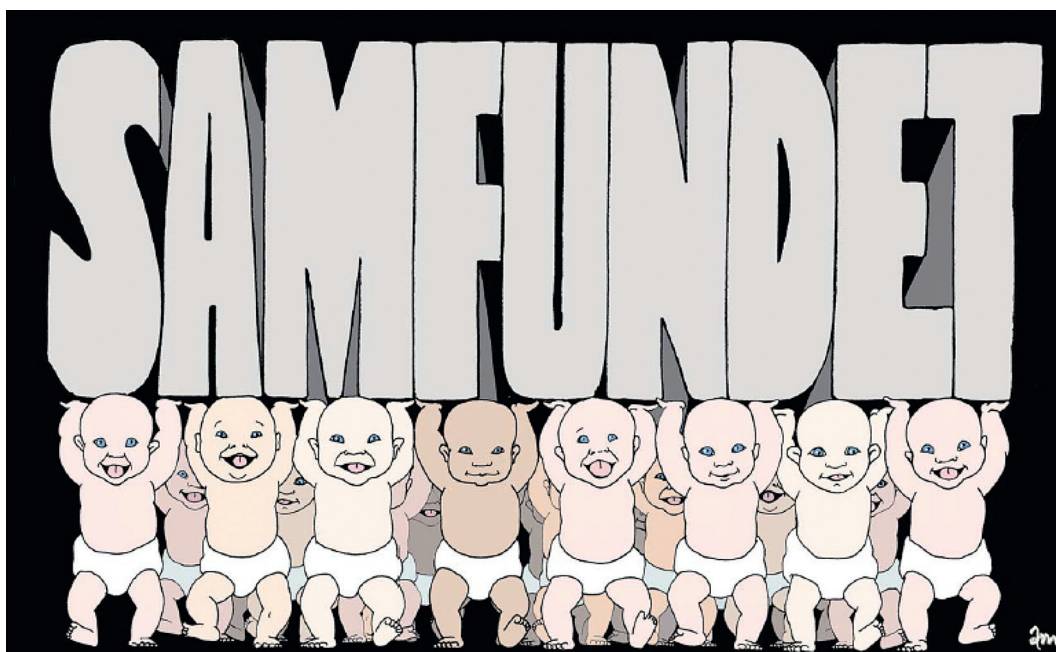
¹ *den ny roman*: en bestræbelse hos nogle især franske forfattere i efterkrigstiden, der ønskede at gøre op med den traditionelle romans grundelementer (fx velordnet handling, klar person- og miljøtegning), som de mente bidrog til at tegne et usandt billede af virkeligheden.

² *formalisme*: tilgang til litteratur, der primært fokuserer på teksters form-aspekter (snarere end forfatterholdning og historisk kontekst).

4. Anne Rosa Simonsen: Drop frugtbarhedspropagandaen

Teksten er fra Politiken den 14. oktober 2015.

Anne Rosa Simonsen (f. 1985), presse- og kommunikationsrådgiver.

Tegning: Anne-Marie Steen Petersen.

Kære Københavns Kommune. Sidst du kommunikerede til mig, var det for at minde mig om, at jeg bør drikke under fem genstande på en aften, og at jeg skal cykle mere hensigtsfuldt. Konstruktive råd, som jeg kan tage stilling til og handle på ved brug af egen viljestyrke, og som unægtelig vil have en positiv effekt på både min og mine omgivers velvære.

Her til morgen spurgte du mig frækt, om jeg havde talt mine æg i dag. For lige at minde mig om, at min fertilitet har en udløbsdato. Du råbte også til mine mandlige medborgere, at de muligvis ville være længe om at blive fædre på grund af nedsat sædkvalitet. Og her må jeg sige, Københavns Kommune, at jeg begyndte at tvivle på dine rådgivningsevner. For jeg ved hverken, hvordan jeg skal tælle mine æg, eller hvordan jeg på egen hånd skal omsætte dit budskab om at formere mig i tide, uden at det har vidtrækkende konsekvenser for andre mennesker.

Alle er øjensynlig enige om, at vi er for langsomme til det der med reproduktion. Det siger Københavns Kommune, det siger DR med sit show 'Knald for Danmark', og det siger Spies¹. Vi ved for lidt om, hvor svært det egentlig er at lave en baby. Det er en tikkende demografisk bombe under vores velfærdssamfund, at kvinder – især dem med længerevarende uddannelser – er hele 31,8 år, før de bidrager med vores første afkom.

¹ *Spies*: dansk rejseselskab, der lancerede reklamefilmen 'Do it for Mom' i forbindelse med den nævnte kampagne.

For det er åbenbart en slags borgerpligt at opretholde befolkningstilvæksten, hvis man bor i Københavns Kommune. En kommune, der vel at mærke er presset på pasningsgarantien for de mindste, og hvor hver pædagog allerede har rigeligt med børn at se til. Åh, men problemet er jo først noget, vi for alvor vil opleve ude i fremtiden – hvor store årgange går på pension, og fertilitetsproblemerne har ført til alt for små nye årgange til at tage over. Men hvorfor så føre skrækkampagne, hvor I direkte spørger enhver, der måtte vade forbi, om de har talt deres æg i dag? Det er en meget aggressiv påmindelse om, at tiden går, og at DU, moster, snart ikke har flere æg tilbage.

Kommunens kampagne er fejlslagen på flere punkter. For det første bliver man talt (ned) til af friskfyragtige forplantningsjokes med et budskab, der burde være rettet mod en specifik gruppe af borgere. Nemlig de unge. Når I plastrer gadebilledet ind i frugtbarhedspropaganda, taler I også til dem, der bærer en sorg over at være barnløs – og til dem, der er for gamle til at tælle andet end antallet af tilbageværende hår på hovedet.

For det andet mangler jeres kampagne en refleksion over det ansvar, som forplantning indebærer. Hvorfor mon mange par venter med at få børn, til de føler sig økonomisk og følelsesmæssigt parate? Fordi de føler et ansvar for at sætte børn i verden under de bedst mulige rammer. Fordi de ved, at forældreskab er en livslang forpligtelse, også selv om parforholdet måtte smuldre. At blive sat i verden er jo ikke en absolut positiv ting i alle tilfælde. Det gavner ikke altid alle involverede parter, og da især ikke, hvis beslutningen blev truffet, fordi æggenes ejerkvinde følte et massivt reproduktionspres fra omgivelserne.

Det er synd for de barnløse, der kunne have fået alle de børn, de gerne ville have, hvis de havde vidst mere om fertilitet tidligere i deres liv. Men ærligt talt tror jeg oftere, grunden til, at mange af os ikke har formeret os i starten af 20'erne, er, at vi enten var nærmest kronisk single eller ikke var sammen med en partner, som var interesseret i eller egnet til at være forælder på det tidspunkt. Og når mange af dem i 30'erne og 40'erne stadig ikke har fundet den rette at få børn med, er det nok ikke specielt frugtbart – undskyld ordspillet – at stresser de pågældende yderligere med jeres fertilitetsadvarsler.

Selvfølge skal befolkningen uddannes i fertilitet, så flere af dem, der gerne vil have børn, lykkes med at føre genmassen videre – og så de, der ikke får børn, i højere grad aktivt har fravalgt det. Men det kræver noget andet end en plakatkampagne og kendisambassadører på en hjemmeside (nu tænker jeg på sædkvalitet, hver gang jeg ser Christian Friis-Bach² takket være www.fertilitetsraadgivning.dk). Oplysningen skal indgå obligatorisk i folkeskolens og ungdomsuddannelsernes seksualundervisning. Sex og Samfund³ er begyndt at prioritere fertilitet højere i deres undervisningstilbud – så hvad med at bruge kampagnekronerne på flere besøg af Sex og Samfund i skoleklasserne? Det burde I overveje, hvis I oprigtigt vil fremme viden om fertilitet og familieplanlægning. Indtil da må I gerne blande jer uden om vores kønscellers aktuelle tilstand og holde jer til de gode cykelråd.

² *Christian Friis-Bach*: dansk politiker (f. 1966), medlem af Radikale Venstre.

³ *Sex og Samfund*: dansk organisation, der rådgiver om seksuel sundhed og trivsel.

5. Daniel Dencik: Grand Danois

Teksten er fra Grand Danois, 2016.

Daniel Dencik (f. 1972), dansk-svensk forfatter og filminstruktør.

Efter middagen i restauranten inviterede han hende på en drink på sit værelse. Hun smed sine sandaler i entréen og så sig om i det værelse, hvor forfatteren havde boet i to år.

– Her bor du så, sagde hun og lød sarkastisk.

5 Langs kysten løb et lyst koralrev, hvis skaldyr dagligt blev indlemmet i restaurantens menu. De havde fået østers rockefeller og skyllet dem ned med hvidvin. Mod revet blev havets bølger brudt ned, inden de nåede stranden. Han boede i et af de værelser, der vendte ud mod det monotone, rytmiske skyl fra havet. Værelset var indrettet med møbler af mørkt træ og malerier af lokalt, sorgløst og naivistisk til-
10 snit. Han kom til at skamme sig over den huslige orden, der herskede på hans værelse. Det lignede næsten et hjem, der var ingen kufferter, bøger lå opslået på kommoderne, der var en printer under bordet. Han fandt noget is og skævede til kvinden, der gik rundt i hans værelse og mindede ham om en ejendomsmægler. Hun er i et fandenivoldsk humør, tænkte han. Han afbrød sig selv ved minibaren,
15 gik hen til telefonen, der lå til opladning ved højtalerne og satte noget musik på. Hun fnøs genkendende, da sangen begyndte. Før middagen havde han tændt levende lys på verandaen. Han kom hen til hende med to glas i hænderne, rom og is.

– Det endte med at blive en virkelig god dag, sagde han.

– Den er ikke slut endnu, sagde hun.

20 – Lad os gå lidt udenfor.

– Han er så sørgelig, sagde hun og blev stående.

– Hvem?

– Er det ikke Leonard Cohen¹, du har sat på?

– Jo.

25 – Han har ikke formået at finde ro med andre mennesker, er det ikke sådan?

Hun tog sin drink og løftede glasset mod ham.

– Skål, sagde hun og satte sine læber til glasset.

– Hyggeligt, sagde han.

– Det er da dybt sørgeligt, sagde hun og smilede.

30 – Sørgeligt?

– Leonard Cohens liv.

– Ja, sagde han, jo, det er det vel.

– Lidt ligesom dit.

– Som mit?

35 Hun nippede til sin drink, gik hen og satte sig i stolen bag hans skrivebord. Det var ikke meningen, at hun på den måde skulle gå på opdagelse i hans værelse. Det var første gang, han havde ladet andre end personalet komme ind. Han havde tænkt, at de skulle sidde i hægesofaen ude på verandaen. Her ville han lægge en hånd på hendes lår. Herefter ville han lade hende om det næste skridt.

40 – Jeg tænkte, at vi skulle sidde udenfor, sagde han.

¹ Leonard Cohen: canadisk digter, sangskriver og sanger (1934-2016).

- Hun begyndte at trække skufferne i bordet ud og bladde i hans papirer.
- Er det her dine børn? spurgte hun med et billede i hånden.
 - Ja, sagde han.
 - Hvorfor har du ikke billederne stående fremme?
 - 45 – Det er en lang historie, sagde han.
 - Javel.
 - Som jeg gerne vil fortælle dig. Som jeg burde have fortalt.
 - De er søde, sagde hun, mens hun så på billedet.
 - Tak.
 - 50 – Det må du da selv om.
 - Hvilket?
 - Om du vil fortælle mig det eller ej.
- Han havde lyst til at gå hen til bordet, tage billedet fra hende og lukke skufferne.
- Lad os gå ud, sagde han og nikkede mod verandaen.
 - 55 Hun lagde billedet fra sig, rejste sig op og fulgte ham ud.

De sad i hængesofaen med hver sin drink. Gangene i hotellets have slyngede sig mellem palmetræer og springvand, hvor det hændte, at firben soled sig. Om dagen gik han med bare tæer i strandkanten, indtil han ikke kunne komme længere. Bugten var en halv kilometer bred, hotellet var den eneste bebyggelse. I hver

60 ende rejste skovklædte klipper sig. Forfatterens ben var tynde, hans spor i sandet var lange og dybe. Men hans økonomi var god, han prøvede at holde sig i form, han anså stadig sig selv for at være i besiddelse af et fordelagtigt ydre. En bunke jern var blevet opstillet uden for hans værelse i indergården. Han lå indimellem på bænken og løftede en rusten vægtstang. Han havde ventet på, at en kvinde ville

65 komme. Det var godt at mærke, at han stadig havde det i sig. Hans glas var allerede halvtomt.

- Tænk, jeg ikke har spurgt dig om det før nu, sagde hun.
- Spurgt mig om hvad?
- Det hele.
- 70 – Det er jeg nu glad for.
- Det er jeg ikke.

Han tog fra med foden, satte hængesofaen i stille bevægelse. Hendes rom skulpede over, så hun måtte slikke sine fingre. Hun slubrede lidt af drinken i sig. De smilede til hinanden, mens de gyngede.

- 75 – Hør, sagde han.
- Hvad, sagde hun.
- Hør havet.
- Hvad skal jeg høre?
- Nu er det væk igen. Men der blev helt stille lige før.
- 80 – Du er underlig.
- Havet laver indimellem sådan nogle pauser.
- Okay, sagde hun og trak benene op under sig.

Hun bed på en isterning, sad et øjeblik og så mod havet. Han lagde sin hånd på hendes løftede knæ.

- 85 Hun spyttede forsigtigt isen ud i glasset, lod hånden ligge uden at foretage sig noget.

- Hvad laver du nu?
- Det ved jeg ikke, sagde han og ville fjerne hånden, men nu kunne han ikke.
- Du er så underlig.
- 90 – Er vi ikke alle sammen det?
- Jeg er kedelig, super kedelig.
- Sådan er det. Man bliver enten underlig eller kedelig af at være alene. Eller begge dele.
- Alene?
- 95 – Du har jo heller ikke nogen.
- Det ved du da ikke noget om.
- Har du? spurgte han, selvom han ikke ønskede at fortsætte samtalen.
- Måske. Jeg er 23. Har du aldrig været gift?
- Jo.
- 100 – Har du?
- Hun smilede til ham.
- Han nikkede, trak sin hånd til sig, rejste sig, gik hen til gelænderet og lod hende sidde alene tilbage i den gyngende sofa.
- Vi behøver ikke at tale om det, sagde hun.
- 105 – Det er okay, sagde han.
- Der var ikke mere i glasset. Ude ved pynten var revet tyndslidt, og bølgerne krusede hvidt om klipperne. Han tænkte, at de hellere skulle være gået en tur langs stranden, ventet lidt. Leonard Cohen fortsatte bag ham. Han hørte, at hun sprang ned fra hængesofaen. Hun stillede sin drink fra sig på gulvet. På isternin-
- 110 gernes klirrende skvulp mod glasset kunne han høre, at det stadig var næsten fuldt.
- Hvor er toilettet?
- Inde til højre.
- Men da han vendte sig om, var hun i færd med at tage sine sandaler på i entré-
- 115 en.
- Går du? spurgte han.
- Ja.
- Han gik ind til hende.
- Undskyld, sagde han, gå ikke.
- 120 – Hvorfor siger du undskyld?
- Det ved jeg ikke, fordi jeg ikke fra starten fortalte, hvordan det var.
- Hun støttede sig mod den ene væg og hev en strop op over sin hæl.
- Jeg er glad for, at du har været gift, sagde hun.
- Er du?
- 125 – Og at du har børn.
- Hvad mener du?
- Der er noget uhyggeligt ved en mand, der er så gammel, som du er, uden at han har kunnet knytte sig til andre. Jeg er glad for, at du ikke er så kold, som jeg troede.
- 130 – Hvorfor går du så?
- Nogle gange bliver det hele bare lidt for sørgeligt.

Anvendt materiale (til brug for Copydan):

Andreas Bense og Magnus Bardeleben: *Selvoptaget*.

Vist på DR3.

Koncern, 2014.

Bringes i henhold til aftale mellem Undervisningsministeriet og Copydan.

Per Michael Jespersen: *Tv-programmer manipulerer med os*.

Tegning: Roald Als.

Politiken den 20. juli 2016.

Peter Nielsen: *Sig mig, hvad blev der lige af eksperimenterne?*

Information den 19. marts 2016.

Anne Rosa Simonsen: *Drop frugbarhedspropagandaen*.

Tegning: Anne-Marie Steen Petersen.

Politiken den 14. oktober 2015.

Daniel Dencik: *Grand Danois*.

Grand Danois.

Gyldendal, 2016.